Lietas Nr. C32351413
Lietas arhīva Nr. C-1614-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 25.jūnijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Suipe
ar tiesas sēdes sekretāri K.Popovu,
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. A/ un atbildētāja pārstāvei /pers. B/,
2014.gada 11.jūnijā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret AS „/nosaukums A/" par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā, darba piespiedu kavējuma un darba samaksas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 10.oktobrī tiesā saņemta /pers. C/ *(turpmāk arī – prasītājs)* prasība pret AS „/nosaukums A/" *(turpmāk arī – atbildētāja)* par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā, darba samaksas un darba piespiedu kavējuma piedziņu.

Pamatojoties uz Darba likuma 1., 2., 4., 7., 28., 30., 31., 59., 75., 102., 103., 109., 122., 124., 126., 127., 128., 136., 140., 149.pantu, Jūras kodeksu, prasītājs lūdz tiesu: 1) atzīt darba līguma uzteikumu par spēkā neesošu un atjaunot prasītāju iepriekšējā darbā;

2) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam vidējo izpeļņu par visu darba piespiedu kavējuma laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz tā izpildei;

3) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam nesaņemto darba samaksu;

4) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.

Norāda, ka 2010.gada 13.decembrī pušu starpā ticis noslēgts Darba līgums Nr.10-1123, saskaņā ar kuru prasītājs pieņemts darbā par apsargu uz pasažieru kuģa, bruto darba samaksa Ls 3,58 par vienu darba stundu, nosakot summēto darba laiku. Ar vienošanos pie darba līguma ar 2011.gada 1.janvāri noteikta darba samaksa bruto Ls 3,69 par vienu darba stundu. Ar 2012.gada 1.janvāri puses vienojās par darba samaksu Ls 3,87 par vienu darba stundu, bet ar 2013.gada 1.janvāri – Ls 4,05 par vienu darba stundu.

2013.gada 17.septembrī darba devējs nosūtīja uz prasītāja dzīvesvietu informatīvu vēstuli, kuru darba devējs uzskata par darba līguma uzteikumu, norādot, ka prasītājs liecinieku klātbūtnē atteicās parakstīt darba devēja uzteikumu. Prasītājs norāda, ka 2013.gada 17.septembrī noveica darba pienākumus, jo saskaņā ar grafiku no 2013.gada 17.septembra līdz 1.oktobrim bija brīvs, bet 2013.gada 17.septembrī viņam izsniegta darbnespējas lapa. Darbnespēja prasītājam iestājās saskaņā ar 2013.gada 8.septembrī darba laikā gūtajām traumām. Minētais nelaimes gadījums tika noslēpts, prasītāju izmeklēja kuģa ārsts, bet netika nodrošināta iespēja apmeklēt ārstu, lai novērtētu veselības traucējumus. 2013.gada 27.septembrī izbeigtas darba tiesiskās attiecības, bet par darba devēja uzteikumu prasītājam netika paziņots. Tādējādi, pārkāpta Darba likuma 109.panta trešā daļa, ka nav tiesību uzteikt darbu darbinieka pārejošas darbnespējas laikā, bet Darba likuma 102.pants uzliek darba devējam pienākumu rakstveidā paziņot darbiniekam par tiem apstākļiem, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā. Nav ievērots Darba likuma 103.pants par uzteikuma termiņu

Saskaņā ar Darba likuma 126.panta pirmo daļu darbiniekam, kurš prettiesiski atlaists un atjaunots iepriekšējā darbā, saskaņā ar tiesas spriedumu izmaksājama vidējā izpeļņa par visu darba piespiedu kavējuma laiku.

Saskaņā ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Darba līguma Pielikuma Nr.1 3.4.punkts noteic ikgadējo atvaļinājumu 30 kalendāra dienas. Visā darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā no 2010.gada 13.decembra līdz 2013.gada 27.septembrim prasītājs izmantojis 40 ikgadējā atvaļinājuma dienas, tādējādi, prasītājam bija jāsaņem atvaļinājuma kompensācija par neizmantotajām 44 atvaļinājuma dienām.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasību neatzīst un uzskata to par nepamatotu.

Paskaidro, ka 2013.gada 8.septembrī uz prāmja M/S Isabelle 9.klāja neilgi pēc plkst.4,00 no rīta prasītāja nepamatoti vairākas reizes iespēja/uzbruka pasažierim, kurš jau bija savaldīts un nepretojās apsargu darbībām. Lai arī pasažiera rīcība pirms apsargu iesaistīšanās bija nesavaldīga, kuģa apkalpes locekļa pienākums ir atturēties no rīcības, kas vērsta pret citu personu veselību, un uzvesties saskaņā ar klientu apkalpošanas standartiem, kā arī atturēties no rīcības, kas var sabojāt darba devēja reputāciju. Prasītājs rupji pārkāpa 2011.gada 1.septembra Darba iekšējās kārtības noteikumu 7.1.5., 7.1.6., 7.1.14.punktu, kā arī amata apraksta pienākumi 2.punktu. Prasītājs nav ievērojis Apsardzes darbības likuma 13.panta prasības par fiziska spēka lietošanas kārtību.

2013.gada 8.septembrī prasītājam tika pieprasīts paskaidrojums, kurā prasītājs atzina, ka vairākas reizes iesitis pasažierim. Paskaidrojumus sniedza arī apsardzes vadītājs /pers. D/, apsargs /pers. E/, kuri apstiprināja, ka prasītājs pasažierim iesita, kad tas agresivitāti vairs neizrādīja. Minēto apstiprina arī apsargs /pers. F/. Izvērtēti arī video novēršanas kameru ieraksti.

2013.gada 17.septembrī uz prāmja M/S Isabelle plkst.11,05, piedaloties prasītājam, kuģa kapteinim /pers. G/, atbildētāja personāldaļas vadītājai /pers. H/ un kuģa apsardzes vadītājam /pers. D/, prasītājs iepazīstināts ar uzteikumu, kuru prasītājs atteicās parakstīt. Par minēto sastādīts akts, kas atzīstams par uzteikuma spēkā stāšanās brīdi saskaņā ar tiesu praksi. Proti, uzteikuma saņemšanas diena atzīstama, kad darbinieks atteicies parakstīt uzteikumu. Uzteikuma teksts tika nosūtīts prasītājam pa pastu.

Atbildētājs norāda, ka nepatiesa ir prasītāja sniegtā informācija, ka viņam no 2013.gada 17.septembra līdz 1.oktobrim bija brīvas darba nedēļas, jo no 2013.gada 3.septembra līdz 17.septembrim prasītājs bija darbā saskaņā ar darba laika uzskaites tabulu. Prasītājs strādāja 2013.gada 17.septembrī līdz plkst.11,00, ko pats arī parakstījis, bet no kuģa izrakstījās minētā datuma plkst.11,50. Savukārt, ar uzteikumu prasītājs iepazīstināts šā datuma plkst.11,05, kā norādīts aktā par atteikšanos parakstīt darba uzteikumu.

Prasītājs norāda, ka no 2013.gada 17.septembra bija slims, bet minētajā datumā uz kuģa viņš par savu veselības stāvokli nesūdzējās. 2013.gada

8.septembrī tiešām incidentā ar pasažieri prasītājs guva traumu, bet kuģa ārsts tādus veselības traucējumus, kas liegtu prasītājam turpināt darbu, nekonstatēja, kā arī turpmāk prasītājam sūdzības par savu veselības stāvokli nebija. Kuģis 2013.gada 9., 11., 13., 15.septembrī no plkst.11,00 līdz plkst.17,30 stāvēja Rīgas pasažieru ostā, bet 2013.gada 10., 12., 16., 18.septembrī no plkst.1,30 līdz 17,00 stāvēja Stokholmas ostā, bet prasītājs par savām veselības problēmām neuztraucās.

Papildus atbildētāja norāda, ka darbnespējas lapu prasītājs nav iesniedzis, kaut gan no 2013.gada 17.septembra līdz 27.septembrim vairākkārt bija ieradies personāldaļā, kā arī nav lūdzis darbnespējas lapas termiņu ieskaitīt uzteikuma termiņā saskaņā ar Darba likuma 103.panta otro daļu. Turklāt, par 2013.gada 17.septembri prasītājam samaksāt kā par darba dienu, bet darbnespējas gadījumā darba devējs par darbnespējas pirmo dienu nemaksā.

Prasītājs kļūdaini veicis vidējās izpeļņas aprēķinu, jo saskaņā ar Darba likuma 75.panta sesto daļu, aprēķinot vidējo izpeļņu, tiek ņemti vērā pilni nostrādātie mēneši. Tādējādi, par septembri nostrādātais netiek ņemts vērā, bet gan par martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, augustu - kā pēdējos sešu mēnešus. Ņemot vērā minētā panta piekto daļu, vidējā dienas izpeļņa ir Ls 35,34 (4939,99 – alga, dalot ar 1118,25 – nostrādātās stundas, un reizinot ar 8).

Prasītājam izmaksātas visas naudas summas, proti, atlīdzība par darbu 2013.gada septembra mēnesī Ls 595,35 un kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu Ls 700,52. Prasītājs nepamatoti norāda ikgadējās atvaļinājuma dienas kā darba dienas. Atbildētājs piekrīt, ka prasītājam par nostrādāto periodu pienācās 83,75 kalendārās atvaļinājuma dienas, bet nepiekrīt aprēķina noapaļošanai. Atbildētājs apliecina, ka prasītājs ir izmantojis 56 kalendārās ikgadējā atvaļinājuma dienas, tādējādi, neizmantotas ir 27,75 kalendārās dienas, kas atbilst 19,82 darba dienām, reizinot ar stundas likmi 4,418 un 8, kopā Ls 700,52.

Atbildētājs nepiekrīt prasītāja norādītajām virsstundām. Proti, prasītājam noteikts summētais darba laiks par sešu mēnešu periodu. Uzskaites periods atbildētāja uzņēmumā ir no janvāra līdz jūnijam un no jūlija līdz decembrim. Prasītājs nostrādāja 3 mēnešus otrajā uzskaites periodā, bet viņš nav veicis darbu, kuru varētu uzskatīt par virsstundu darbu ne saskaņā ar Darba likuma 140.panta trešo daļu, ne arī saskaņā ar Jūras kodeksa 291.panta pirmo daļu.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasījumu uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un tā papildinājumos minēto.

Atbildētāja pārstāve prasību neatzina saskaņā ar rakstveida paskaidrojumos minēto.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi pušu pārstāvju tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā, gadījumā, ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību.

Minētā panta otrā daļa noteic, ja darba devējs ir nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, viņam ir pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumu. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Darba likuma 102.pants noteic, ka, uzteicot darba līgumu, darba devējam ir pienākums rakstveidā paziņot darbiniekam par tiem apstākļiem, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā.

Kā izriet no Darba likuma 103.panta pirmās daļas, ja darba koplīgumā vai darba līgumā nav noteikts garāks uzteikuma termiņš, darba devējam, uzteicot darba līgumu, jāievēro termiņš 10 dienas — ja darba līgums tiek uzteikts šā likuma 101.panta pirmās daļas 1., 3., 5., 7. vai 11.punktā noteiktajos gadījumos. Minētā panta otrā daļa noteic, ka pēc darbinieka pieprasījuma uzteikuma termiņā neieskaita pārejošas darbnespējas laiku.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Kā redzams no lietā esošā 2010.gada 13.decembra Darba līguma Nr.10-1123 kopijas, prasītājs stājās darbā AS „/nosaukums A/" par apsargu, pakļaujoties iekšējiem darba kārtības un attiecīgā kuģa noteikumiem.

Saskaņā ar lietā esošajiem AS „/nosaukums A/" darba un iekšējās kārtības noteikumu 7.1.5.punktu kuģa apkalpes locekļa pienākums ir atturēties no rīcības, kas traucētu citiem darbiniekiem pildīt viņu pienākumus, vai bojātu (...) citu personu dzīvību, veselību vai mantu. Minēto noteikumu 7.1.6.pukts noteic darba pienākumu sadarboties ar citiem darbiniekiem, uzvesties ar klientiem un kolēģiem pieklājīgi, ņemot vērā vispārējās uzvedības normas un klientu apkalpošanas standartus. Kā izriet no minēto noteikumu 7.1.14.punkta, atturēties no rīcības, kas bojā darba devēja reputāciju vai izraisa klientu vai partneru neuzticēšanos darba devējam.

Lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 8.septembrī ap plkst.4,05, pildot dienesta pienākumus, prasītājs lūdza pasažieri pārtraukt citus pasažierus aizskarošās un traucējošās darbības, izraisījās konflikts, kurā prasītājs guva galvas traumu, tika izsaukti citi apsardzes darbinieki un pasažieris tika savaldīts. Prasītājs savā 2013.gada 8.septembra paskaidrojumā nenoliedz, ka viņš, zaudējot kontroli, vairākas reizes iesita pasažierim, kad tas jau bija savaldīts un nespēja pretoties.

Kā izriet no lietā esošā 2013.gada 17.septembrī sastādītā akta par atteikšanos parakstīt dokumentu, minētajā datumā plkst.11,05 prasītājs tika iepazīstināts ar darba devēja uzteikumu 2010.gada 13.decembra darba līgumam Nr.10-1123, viņam uzteikums tika nolasīts. Proti, saskaņā ar lietā esošo 2013.gada 17.septembra uzteikumu prasītājam tiek uzteikts darba līgums par 2013.gada 8.septembrī plkst.4,00 notikušo konfliktu ar kuģa pasažieri un pēdējā darba diena ir 2013.gada 27.septembris.

No minētā tiesa secina, ka prasītājs 2013.gada 8.septembrī ar savu rīcību ir rupji pārkāpis darba kārtības noteikumus, ko apliecina arī lietā esošais Valsts policijas 2014.gada 21.janvāra lēmums par apsardzes sertifikāta anulēšanu prasītājam. Proti, izvērtējot prasītāja darbību, Valsts policija secināja, ka ir pārkāptas Apsardzes darbības likuma prasības par apsardzes darbinieka fiziska spēka lietošanas nosacījumiem.

Kā izriet no lietā esošā darba grafika, prasītājs strādāja no 2013.gada 17.septembra plkst.8,00 līdz 11,00 un kuģi M/V /nosaukums B/atstāja plkst.11,50, dodoties uz mājām. Saskaņā ar kuģa medicīnas žurnāla ierakstiem prasītājs 2013.gada 8.septembrī plkst.4,15 bija pie kuģa ārsta, kurš iztīrīja brūci, uzlika 3 šuves un pārsēju, kuģa ārsts viņa stāvokli vērtēja kā apmierinošu. Vairāk sūdzības no prasītāja līdz 2013.gada 17.septembrim netika saņemtas.

Tiesa no lietā esošās Veselības inspekcijas 2014.gada 17.janvāra atbildes prasītājam konstatē, ka 2013.gada 13.septembrī prasītājs apmeklējis VSIA „Rīgas 1.slimnīcas" ārstu – neiroķirurgu, kurš nozīmēja terapiju tālākai ārstēšanai pie ģimenes ārsta, darbnespējas lapa nav izsniegta. 2013.gada 17.septembrī prasītājs apmeklēja medicīnas sabiedrību „ARS", kur izsniegta darbnespējas lapa. Prasītājs iesniedza lietā darbnespējas lapas A kopiju, kura izsniegta 2013.gada 17.septembrī, noslēgta 2013.gada 26.septembrī. Saskaņā ar lietā esošo 2013.gada 26.septembra iesniegumu atbildētājai prasītājs lūdz izsniegt izziņu par darbu, izsniegt algas nodokļu grāmatiņu, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, pielikumā norādot, ka tiek nosūtīta arī darbnespējas lapa Nr.2422.

Kā tiesas sēdē apliecināja atbildētāja pārstāve, darbnespējas lapa netika saņemta un tās oriģināls pie atbildētāja neatrodas, kā arī prasītājs nav lūdzis neieskaitīt uzteikuma termiņā pārejošas darbnespējas laiku.

Kā tiesas sēdē apliecināja prasītāja pārstāve, prasītājs 2013.gada 17.septembrī līdz plkst.11,50 atradās uz kuģa un uz medicīnas sabiedrību ARS devās pēc plkst.11,50. No 2013.gada 8.septembra līdz aiziešanai no kuģa 2013.gada 17.septembrī plkst.11,50 prasītājs par veselības stāvokli darba devējam nesūdzējās.

No minētā tiesa secina, ka darba līguma uzteikums prasītājam paziņots darba vietā, jo tā nolasīšanas laikā prasītājs atradās darba vietā uz kuģa, bet par savu darbnespēju prasītājs darba devējam līdz 2013.gada 26.septembrim, kad stājās spēkā darba līguma uzteikums, netika paziņojis, kā arī nav izteicis lūgumu neieskaitīt uzteikuma termiņā pārejošas darbnespējas laiku. Līdz ar to, nav pamatots prasītāja apgalvojums, ka viņam darba līguma uzteikums paziņots pārejošas darbnespējas laikā, jo darbnespējas lapa viņam tika izsniegta jau pēc darba līguma uzteikuma paziņošanas. Tā kā prasītājam darba līguma uzteikums tika nolasīts kuģa kapteiņa klātbūtnē saskaņā ar Jūras kodeksa noteikumiem, kā arī, ņemot vērā 2013.gada 16.septembrī AS /Nosaukums A/ personāla daļas vadītājai /pers. H/ izsniegto pilnvaru, tiesai nav šaubu par personu kompetenci, kā arī valsts valodas zināšanām, kas piedalījās uzteikuma nolasīšanā un 2013.gada 17.septembra akta par atteikšanos parakstīt dokumentu sastādīšanā. Proti, ņemot vērā, ka uzteikums un akts par atteikšanos parakstīt dokumentu sastādīts latviešu valodā, tiesai nav šaubu par to, ka prasītājam tas bija saprotams tā nolasīšanas brīdī.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība par uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un prasītāja atjaunošanu darbā ir noraidāma.

Savukārt saskaņā ar Darba likuma 126.panta pirmo daļu atjaunošana darbā ir pamats atlīdzības piedziņai par visu darba piespiedu kavējuma laiku.

Tā kā prasība par atjaunošanu darbā ir noraidāma, tad noraidāms ir arī prasījums par kompensācijas izmaksāšanu par piespiedu darba kavējumu.

Darba likuma 128.panta pirmā daļa noteic, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par prasītājam izmaksāto atvaļinājuma kompensāciju. Proti, saskaņā ar atbildētāja aprēķinu prasītājam pienācās par nostrādāto laiku 83,75 kalendārās atvaļinājuma dienas un viņš ir izmantojis 56 kalendārās atvaļinājuma dienas, tādējādi, neizmantotas ir 27,75 kalendārās dienas, kas atbilst 19,82 darba dienām, par ko izmaksāta atvaļinājuma kompensācija Ls 700,52. Saskaņā ar prasītāja aprēķinu viņš nav izmantojis 44 dienas un atvaļinājuma kompensācijas aprēķins ir Ls 866,44.

Prasītājs darba tiesiskās attiecības uzsāka 2010.gada 13.decembrī ar stundas likmi Ls 3,58, ar 2011.gada 1.janvāri noteikta stundas likme Ls 3,69. Tiesa no 2011.gada 20.decembra vienošanās pie darba līguma prasītājam ar 2012.gada 1.janvāri noteikta stundas likme Ls 3,87, bet ar 2012.gada 20.decembra vienošanās pie darba līguma konstatē, ka ar 2013.gada 1.janvāri prasītājam noteikta stundas likme Ls 4,05. Darbiniekam noteikts summētais darba laiks.

No lietas materiālos esošajiem prasītāja iesniegumiem par ikgadējās atvaļinājuma piešķiršanu un darba devēja rīkojumiem tiesa konstatē, ka prasītājam piešķirts ikgadējais atvaļinājums no 2011.gada 17.decembra līdz 2012.gada 13.janvārim, no 2013.gada 18.janvāra līdz 2013.gada 14.februārim, tātad 56 kalendārās dienas, neizmantotas 27,75, no kurām darba dienas 19,82.

Darba likuma 75.panta pirmā daļa noteic, ka visos gadījumos, kad darbiniekam saskaņā ar šo likumu izmaksājama vidējā izpeļņa, tā aprēķināma par pēdējiem sešiem mēnešiem no darba algas, no normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktajām piemaksām, kā arī no prēmijām.

Saskaņā ar minētā panta piekto daļu, ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, dienas vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar šajā periodā nostrādāto stundu skaitu un reizinot ar astoņi (darbinieka normālais dienas darba laiks stundās).

Minētā panta sestā daļa noteic, ka stundas vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar šajā periodā nostrādāto stundu skaitu.

Kā izriet no šā panta devītās daļas, par ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma laiku izmaksājamās samaksas summu aprēķina, dienas vidējo izpeļņu reizinot ar darba dienu skaitu atvaļinājuma laikā.

Saskaņā ar Jūras kodeksa 291.panta otro daļu jūrnieku var nodarbināt virs noteiktā normālā darba laika, taču nepārsniedzot 14 stundas 24 stundu laika posmā un 72 stundas septiņu dienu laika posmā.

Darba likuma 140.panta pirmā daļa noteic, ja darba rakstura dēļ nav iespējams ievērot attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo dienas vai nedēļas darba laika ilgumu, darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem nosaka summēto darba laiku, lai darba laiks pārskata periodā nepārsniegtu attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo darba laiku.

Konkrētajā lietā prasītājam noteikts summētais darba laiks ar uzskaites periodu seši mēneši, kas AS /Nosaukums A/ noteikts no janvāra līdz jūnijam un no jūlija līdz decembrim. Saskaņā ar lietā esošo darba laika kalendāru un prasītāja faktiski nostrādājām stundām tiesa konstatē, ka prasītājs nav strādājis virsstundas. Proti, 2013.gada jūlijā nostrādātas 162,75 stundas, augustā – 210 stundas, septembrī – 143,50 stundas, kopā minētajā periodā – 516,25 stundas, kas nav atzīstamas par virsstundu darbu.

Kā izriet no minētā tiesiskā regulējuma un darba devēja aprēķina, laika periodā no 2013.gada marta līdz augustam (pēdējie seši mēneši) prasītājs nostrādāja 1118,25 stundas, par ko saņēma darba algu (pirms nodokļu nomaksas) Ls 4939,99. Tādējādi, dalot pēdējo sešu mēnešu darba samaksas kopsummu ar šajā periodā nostrādāto stundu skaitu, prasītāja vidējā stundas izpeļņa ir Ls 4,418, saskaņā ar Darba likuma 75.panta piekto daļu minēto reizinot ar 8, vidējā dienas izpeļņa ir Ls 35,34, nevis kā to aprēķinājis prasītājs.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka darba devējs, izbeidzot darba tiesiskās attiecības ar prasītāju, ir izmaksājis visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja un izmaksājamas atlaišanas dienā. Tādējādi, prasījums šajā daļā nav pamatots un ir noraidāms.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbildētāja lūdz tiesu piedzīt no prasītāja atbildētāja labā tā samaksātos tiesas izdevumus 536,96 *euro* par tulkojumu sagatavošanu lietā saskaņā ar SIA /Nosaukums C/ sagatavotajiem un atbildētāja samaksātajiem rēķiniem. Tādējādi, no prasītāja par labu atbildētājam piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 536,96 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu prasītājam tiek noteikts termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu, 97.pantu, 193.pantu, 204.[1]pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. C/ prasību pret AS „/nosaukums A/" par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā, atlīdzības par darba piespiedu kavējuma un darba samaksas piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu AS „/nopsaukums A/", reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 536,96 *euro* (pieci simti trīsdesmit seši *euro* un 96 centi) [Ls 377,38].

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, - 2014.gada 25.jūnija, apelācijas sūdzību, iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese D.Suipe
Rīgā 2014.gada 25.jūnijā